ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΕΟΡΤΗ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς ἀναγνώστην ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος νὰ τῆς γράψῃ, ὅτι ὁ Μέγας Βασίλειος εἶπε τὸ π ε ρ ί φ η μ ο ν ἐκεῖνο «Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης». Καὶ ὁ Ἁ θ η ν α ῖ ο ς τῆς «Καθημερινῆς» παρετήρησεν, ὅτι τὸ ρητὸν τοῦτο δὲν ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Μέγαν Βασίλειον, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. «Εἶναι, μάλιστα— γράφει— ἡ ἀρχὴ ἑνὸς λόγου του. Ἦτο ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὁ Χρυσόστομος, ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου Εὐτρόπιος, κατήργησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀσύλου, τὸ ὁποῖον εἶχαν αἱ χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι, συνεχίζουσαι τὴν παράδοσιν τῶν ναῶν τῆς ἀρχαίας θρησκείας. Ὁ μέγας ἱεροκῆρυξ τότε ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τοῦ Εὐτροπίου, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς λαϊκῆς ὀργῆς παρητήθη καὶ κινδυνεύων νὰ λυνταρισθῇ, κατέφυγεν εἰς μίαν ἐκκλησίαν, ἐπικαλούμενος τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος εἶχε καταργήσει. Ὁ Χρυσόστομος ἐδέχθη φυσικά, τὸν ἱκέτην καὶ μὲ τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν ἐξεφώνησε τὸν περίφημον λόγον του».

□

ΛΥΠΟΥΜΑΙ διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παρέμβω καὶ νὰ εἴπω εἰς τὸν ὁπωσδήποτε π ο λ υ γ ρ ώ σ τ η ν καὶ ἀπείρως σ ο φ ώ τ ε ρ ο ν ἐμοῦ τοῦ μικροῦ ἐπαρχιώτου χρονογράφου, ὅτι τὸ ρητὸν αὐτό, τὸ ὄντως περίφημον, ΔΕΝ τὸ εἶπεν ΟΥΤΕ ὁ Μέγας Βασίλειος, ΟΥΤΕ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Αὐτοί, ἁπλῶς, τὸ ΕΠΑΝΕΛΑΒΟΝ. Διότι ΠΡΩΤΟΣ τὸ εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστὴς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Ἑβραῖοτί Κ ο χ έ λ ε θ. Ἡ ματαιότης τῶν ἐγκοσμίων ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν θέμα τοῦ 2ου βιβλίου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὑπὸ τὸν τίτλον Ἐκκλησιαστής, ὅπως ἐλέγετο ὁ εἰς ἐκκλησίας κηρύττων. Μὲ αὐτὸ ἀρχίζει:

«Ῥήματα ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαβὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἰ-ερουσαλήμ: Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης. Τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται... καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος.. εἶδον πάντα τὰ ποιήματα πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος». Καὶ εἰς τὴν συνέχειαν ἡ ἔκφρασις «τὰ πάντα ματαιότης» ἀναφέρεται ἄλλας δ έ κ α φορά. Εἰς δὲ τὴν Καινὴν Διαθήκην γίνεται λόγος περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων, κατὰ ἐποικοδομητικὸν τρόπον, ποὺ δείχνει τὴν διαφορὰν μεταξὺ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολήν, ὁ Παῦλος λέγει ὅτι «τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ».

□

Ο ΠΟΗΤΗΣ καὶ βουλευτὴς κ. Ἰωάννης Κουτσοχέρας μετέβη τελευταίως εἰς τὴν Κύπρον. Καὶ ἔκαμε μίαν χειρονομίαν συμβολικήν: Εἰς μίαν λήκυθον ἀρχαίαν εἶχε βάλει χῶμα ἀπὸ τὴν Πύνκα καὶ τὴν ἄδειασεν εἰς τοὺς τάφους τῶν ἐκτελεσθέντων ἀγωνιστῶν τῆς Λευκωσίας. Ὕθεν τα, πῆρε χῶμα ἀπὸ τοὺς τάφους καὶ τὸ ἔφερε στὴν Ἀθήνα, καὶ τὸ ἐσκόρπισεν εἰς τὴν Πνύκα. Ἔτσι ἔγινε, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν, ἡ ἕνωσις τῶν χωμάτων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου... Συμβολισμός, καθὼς εἶπε, γιὰ κτὸ ἑνιαῖο ἀδιαίρετο καὶ ὁμοούσιο τοῦ πατρικοῦ μας ἐδάφους τῆς Ἑλληνικῆς γῆς».

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Κουτσοχέρας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Θεσσαλικὸν Διγενῆ τὰ τῆς πρωτοβουλίας του διὰ τὴν συγκρότησιν ἑνὸς συγχρόνου ἐθελοντικοῦ «Ἱεροῦ λόχου», ὁ ὁποῖος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κύπρον, ἕτοιμος δι' ἀγῶνα καὶ θυσίαν. Ὁ Γιδβας—Διγενῆς τοῦ ἐδήλωσεν: «Ἡ συμβολικὴ συμπαράστασις τῶν Ἑλλήνων τῆς Μητρὸς Πατρίδος εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων διὰ τῆς συγκροτήσεως Ἱεροῦ Λόχου ἐθελοντῶν μὲ συγκινεῖ. Δεσμοὶ αἵματος καὶ τὰ ἴδια ἐθνικὰ ἰδανικὰ θὰ ἐπισφραγισθοῦν οὕτω καὶ διὰ τῆς θυσίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ τούτου τμήματος. Συγχαίρω τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς ἐθελοντὰς τοῦ Λόχου τὸ μήνυμα τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας μου».

□

ΚΑΙ ΤΩΡΑ — γράφει ὁ ποιητής — ἐπὶ τὸ ἔργον. Χαῖρε Κύπρος! Θὰ ξαναρθῶ. Θὰ ὀρθοῦμε... Καὶ θὰ τραγουδήσουμε μαζὶ τὸ τραγούδι τοῦ Σολωμοῦ καὶ τὸ θούριο τοῦ Ἱεροῦ Λόχου:

Ἄρχισε νὰ γλυκοχαράζει
Καὶ ἡ Κύπρος μᾶς καλεῖ,
μᾶς κράζει:
Ἕλληνες, γρηγορεῖτε!...
Στὸ γαλανὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης
γίνεται Αὐγερινὸς ὁ Ἀποσπερίτης
Ὥστε, ὁ Ἱερὸς Λόχος εἶναι πραγματικότης;

□

ΕΝΤΟΣ πτωχικοῦ δωματίου - μεταδίδει ἡ Λάρισα - ἀπεβίωσεν ἐγκαταλελειμμένος ὁ Νικ. Ταρίνης, ἐτῶν 62, φορτοεκφορτωτής, πάσχων ἐκ λευχαιμίας. Οὗτος εἶχεν ἐξέλθει προσφάτως ἐκ τοῦ κρατικοῦ νοσοκομείου χωρὶς νὰ θεραπευθῇ. Οὗτος ἐκηδεύθη μὲ φέρετρον χορηγηθὲν ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἐτάφη τελείως γυμνός, διότι δὲν διέθετε οἱονδήποτε ἔνδυμα.

Ἡ εἴδησις δὲν γίνεται πιστευτή. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ διέθετε οἱονδήποτε ἔνδυμα ὁ θανών; Ἀφοῦ εἶχεν ἐξέλθει προσφάτως ἐκ τοῦ νοσοκομείου, τί φορεῖσε; Τίποτε; Τερατολόγοι εἶναι ἐνίοτε οἱ ἀνταποκριταί.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ἄνευ προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΠΛΑ παντὸς ρυθμοῦ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΙΚΟΛ. ΓΚΙΤΣΗΣ
Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΕΙΡΩΝΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΠΡΑΝΤΛΕΥ

Διὰ τὰς κατηγορίας του κατὰ τοῦ Μοντγκόμερυ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. «Ὅταν οἱ στρατηγοὶ δὲν πολεμοῦν, πλήττουν καὶ γράφουν ἀπομνημονεύματα. Καὶ τότε, ἀναζητοῦν πάντα κάποιον στόχον, διὰ νὰ ξεθυμάνουν...». Τὸ δηκτικὸν αὐτὸ σχόλιον ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ἀναφέρεται εἰς τὸν στρατηγὸν Ὀμὰρ Μπράντλεϋ, διοικητὴν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀμερικανικῶν δυνάμεων κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐκ μέρους τοῦ τελευταίου παρουσίασιν τοῦ στρατηγοῦ Μοντγκόμερυ ὡς δειλοῦ καὶ ἀνικάνου ἡγήτορος εἰς τὰ ἐκδοθέντα τελευταίως πολεμικὰ ἀπομνημονεύματά του. «Ὁ Μοντγκάμερυ— γράφει ὁ Μπράντλεϋ— κατείχετο ἀπὸ τοιαύτην σύγχυσιν καὶ φόβον, ὥστε ἄφησε νὰ τοῦ διαφύγουν 40.000 Γερμανοί, ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐγκλωβίσῃ κατὰ τὴν προέλασιν τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φαλαίζ». Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγός, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστόν, ἀνέκαθεν, ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Γαλλίαν, εὑρίσκετο εἰς συνεχῆ διαμάχην μὲ τὸν Ἄγγλον στρατάρχην, λέγει ὅτι οἱ Ἄγγλοι δὲν ἔκλεισαν τὴν Ἰδικήν των «σιαγόνα τῆς τανάλιας», ἐνῶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξετέλουν τὸν ἐλιγμόν, ποὺ τοὺς εἶχεν ἀνατεθῆ.

Ἀλλὰ τὸ πλέον δηκτικὸν εἶναι τὸ σχόλιον Κόννορ, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ψευδώνυμον «Κασσάνδρα», γράφει εἰς τὴν «Νταίηλυ Μίρρορ»: «Οἱ στρατηγοὶ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἦσαν ἀνυπέρβλητοι εἰς ἀφέλειαν, ἀλλὰ οἱ στρατιωτικοὶ ἡγήτορες τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου τοὺς ἔχουν ξεπεράσει εἰς πολυλογίαν. Ἐπὶ 20 τώρα ἔτη, δὲν ἔχουν παύσει νὰ φλυαροῦν εἰς τὰ ἀνιαρὰ ἀπομνημονεύματά των, ἐνῶ, ἂν εἶχον χρησιμοποιήσει κατὰ τὸν πόλεμον τὸ πλέον ἰσχυρὸν ὅπλον των—τὴν πολυλογίαν—θὰ εἶχον ἐξοντώσει ταχύτερον τὸν ἐχθρόν μὲ τὸν ἐξ ἀνίας θάνατον. Ἐφοβεῖτο ὁ Μοντγκόμερυ; Ἀνοησίες. Ἦτο πολυλογᾶς: Αὐτὸ ναί, μάλιστα...»

Τελειοποιεῖται ἡ χαρτογράφησις τοῦ ἐγκεφάλου

12 δισεκ. κύτταρα

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ κ. Λουΐ Ἀρμάν, εἰς ἀνακοίνωσίν του πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ συνάντησις τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν», ἀναφέρει ὅτι «ἤδη ἡ χαρτογράφησις τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγκεφάλου τελειοποιεῖται ὅπως ἄλλοτε ἡ χαρτογράφησις τῆς Γῆς καὶ τοῦ Στερεώματος. Ἤδη, ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ σκέπτεται μὲ ἠλεκτρονικὰς ἀναλογίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτου τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ 12 δισεκατομμυρίων κυττάρων τῶν νεύρων τοῦ ἐγκεφάλου ποὺ ἀποτελοῦν ταυτοχρόνως στήλην καὶ τρανζίστορ».

Ἡ ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τοῦ ἐγκεφάλου, μόλις τώρα ἀρχίζει, ἐδήλωσεν ὁ κ. Ἀρμάν. Αἱ ἀνακαλύψεις ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν θὰ ὑπερβοῦν ἀπὸ ἀπόψεως σπουδαιότητος, ὅλας τὰς ἀνακαλύψεις τῆς ἀνθρωπότητος, ἀκόμη δὲ καὶ τὰς μεγαλειώδεις ἀνακαλύψεις εἰς τὸν τομέα τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς.

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅπως τὴν 10ην τρέχ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π. μ. προσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς σχολῆς διὰ γεν. συνέλευσιν μὲ θέματα:

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1964. 2) Ἀπολογισμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως 1964. 3) Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. 4) Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1965. 5) ἀρχαιρεσίαι νέου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἂν ἐλλείψει ἀπαρτίας ματαιωθῇ ἡ συνέλευσις, θὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν 17ην τρ. καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Ὁ πρόεδρος
ΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Εἰς μνήμην

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σταύρου Καράμπελα κατέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ δρχ. 300 εἰς μνήμην τῆς μητρός των.

Εἰς μνήμην τῆς συζύγου καὶ κόρης του, Γιαννούλας καὶ Ἀλεξάνδρας, ὁ κ. Γεώργιος Μαυρόγιαννης, κατέθεσε δι' ἡμῶν 150 δρχ. ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων

Τὸ Προσωπικὸν Δασικῶν Ὑπηρεσιῶν Πατρῶν κατέθεσε δι' ἡμῶν εἰς μνήμην τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, Ἰωάννου Γκουρασα ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων δρχ. 200 καὶ ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων δρχ. 200.

Εἰς μνήμην Φωτίου Κουλουμπῆ κατέθεσαν: Ἡ οἰκογένεια Κων. Παπασπυροπούλου ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ δρχ. 100. Ἡ οἰκογένεια Ἀλεξ. Κλάδη ὑπὲρ Σχολῆς Κωφαλάλων δρχ. 100. Ἡ οἰκογένεια Κων. Κλάδη ὑπὲρ Σχολῆς Κωφαλάλων δρχ. 100

Μέγα ἐργοστάσιον λιπασμάτων ἱδρύει ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα

Θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν μηνῶν

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ μῆνες τοῦ νέου ἔτους 1965 θ' ἀρχίσῃ ἡ παραγωγικὴ λειτουργία τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου λιπασμάτων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν περιοχὴν Νέας Καρβάλης.

Ἤδη βαίνει πρὸς τὸ τέλος ἡ προετοιμασία διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐργοστασίου. Ἕνα κολοσσιαῖον — διὰ τὰ ἕως τώρα συνήθη ἑλληνικὰ μέτρα — ἐργοτάξιον δομεῖ. Ὄγκοι ψηλοὶ καὶ περίεργοι, σίδερο — τσιμέντο ἀδελφωμένα, σκελετοὶ μὲ ἐργάτες στὴν κορυφὴ καὶ τὰ πλάγια σὰν μυρμήγκια, προκαλοῦν σέβας. Ἐδῶ κτίζεται κάτι μεγάλο καὶ σπουδαῖο... Κάτω, στὸ ἔδαφος τὸ πιστολέτο ἀνοίγει κατευθύνσεις τρύπες στὴν ἐπιδερμίδα τῆς γῆς γιὰ νὰ παραμερίσῃ τὰ βραχώδη ἐμπόδια. Γερανοὶ κινοῦνται πρὸς διάφορες κατευθύνσεις, μεταφέρονται τεράστια καζάνια καὶ ἄλλα μηχανήματα. Οἱ ἐργάτες ὅλοι μὲ λευκὰ κράνη. Βόμβος γερανῶν, ἑλκυστήρων, τρυπάνων, φωνές... Ὄργασμὸς δουλειᾶς. Σὲ τρεῖς περίπου μῆνες θὰ μᾶς χαρίσῃ ἡ πυρετώδης αὐτὴ κίνησι ἕνα ἐργοστάσιο, πηγὴ ἐργασίας γιὰ τοὺς ἐργάτας, πολύτιμο προϊὸν γιὰ τοὺς ἀγρότας, μὲ ἐπιπτώσεις ἀνεκτίμητες σ' ὅλες τὶς τάξεις, στὴ ἐθνικὴ οἰκονομία γενικώτερα.

Ἡ ἐργασία, προγραμματισμένη, προχωρεῖ κανονικά. Μέσα στὴν ἄνοιξι τὸ ἐργοστάσιο θὰ κινηθῇ καὶ τὸ λίπασμα ποὺ θὰ παραχθῇ θὰ διακινηθῇ μὲ κάθε συγκοινωνιακὸ μέσο, πλοία, αὐτοκίνητα στὸν προορισμό του, στὸ ἑλληνικὸ χωράφι.

Τὸ ἐργοστάσιο θὰ εἶναι ἐτησίας παραγωγῆς 250.000 τόννων φωσφορικῶν λιπασμάτων τύπου 16—20—0. Θὰ ἀπαρτίζεται δὲ ἀπὸ 3 συγκροτήματα.

1) ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΜΜΩΝΙΑΣ. Τὸ ἐργοστάσιο Ἀμμωνίας θὰ καταναλώσῃ 79.000 τόννους, ἐτησίως ἀργοῦ πετρελαίου μὲ ἀντίστοιχον παραγωγὴν 50.000 τόννων ἀμμωνίας. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἐξαιρετικῶς μοντέρναι μέθοδοι, ὅπως αὐτὴ τῆς ἀμερικανικῆς ἑταιρίας TEXACO διὰ τὴν διάσπασιν τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου, ἡ σύνθεσις τῆς Ἀμμωνίας θὰ γίνῃ διὰ τῆς μεθόδου CASALE, ὁ δὲ καθαρισμὸς τῶν ἀερίων θὰ γίνεται διὰ τῆς νεωτάτης μεθόδου VETROCQUE.

2) ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΘΕΙΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ. Ὡς πρώτη ὕλη θὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ σιδηροπυρίτης, μὲ ἐτησίαν κατανάλωσιν 197.000 τόννων καὶ ἐτησίαν παραγωγὴν 250.000 τόννων θειϊκοῦ ὀξέος. Ὡς κατάλοιπον τῆς ἐψήσεως θὰ παράγεται μεγάλη ποσότης σιδηρούχου ἐψήματος Καλσὶν μὲ περιεκτικότητα μέχρι 40ο/ο εἰς σίδηρον διὰ τὰ χαλυβουργεῖα.

Παραλλήλως λόγῳ τῆς παραγομένης θερμότητος ἀπ' τὸ GRILLAGE θὰ λειτουργῇ ἐργοστάσιον παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἰσχύος 5750 κιλοβάτ τὸ ὁποῖον θὰ προμηθεύῃ τὸ 1)3 τῆς ἀπαιτουμένης ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἀνερχομένης εἰς 128.000.000 KWH ἐτησίως. Τὰ ὑπόλοιπα 2)3 φυσικῷ τῷ λόγῳ θὰ ληφθοῦν ἀπ' τὸ δίκτυον τῆς ΔΕΗ.

Διὰ τὴν παραγωγὴ θειϊκοῦ ὀξέος θὰ χρησιμοποιηθῇ νεωτέρα μέθοδος καλυπτομένη ὑπὸ τριῶν διπλωμάτων εὑρεσιτεχνιῶν, ὁ δὲ καθαρισμὸς τῶν ἀερίων θὰ γίνεται διὰ νεωτέρου τύπου ἠλεκτροφίλτρων.

3) ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΩΣΦΟΡΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΟΣ.

Διὰ τὴν παραγωγὴν φωσφορικοῦ ὀξέος θὰ εἰσάγωνται 177.000 τόννοι φωσφορίτων ἐκ Βορείου Ἀφρικῆς (Τύνις).

Στὸ α' στάδιο παραγωγῆς γίνεται λειοτρίψις φωσφορίτων εἰς κόκκους μεγέθους 2—3 χιλιοστῶν διὰ τῆς ἀναμίξεως μετὰ θειϊκοῦ ὀξέος παράγεται φωσφορικὸν ὀξὺ καὶ ὡς κατάλοιπον λάσπη γύψου ἡ ὁποία ἀφοῦ ἀποξηρανθῇ καὶ κοκκοποιηθῇ χρησιμοποιεῖται ἐν μέρει ὡς ἀδρανὲς ὑλικὸν τοῦ λιπάσματος, διὰ τὸ ὑπολοιπόμενον 64ο/ο τῆς ἀναλογίας 16—20—0 (16ο/ο ἀζωτοῦχα καὶ 20ο/ο φωσφοροῦχα.

Τέλος διὰ τῆς νεωτέρας μεθόδου TBA γίνεται τεχνικὴ κοκκοποίησις τοῦ προϊόντος τὸ ὁποῖον ζυγίζεται καὶ ἐνσακκίζεται ἐντὸς σάκκων πλαστικῶν ἢ χαρτίνων βάρους 50 κιλῶν δι' αὐτομάτων μηχανημάτων ἐλεγχομένων δι' ἠλεκτρονικοῦ συστήματος.

Ἡ κατανάλωσις γλυκέος ὕδατος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 1.600.000 μέτρα κυβικά, ἡ δὲ προσαγωγή του γίνεται δι' εἰδικῶς κατασκευασμένου ὑδραγωγείου ἀπὸ τὸν Παράδεισον Νέστου ἐξ ἀποστάσεως 35 χιλιομέτρων. Ἐξ ἄλλου ἡ καταναλωσις θαλασσίου ὕδατος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 42 ἑκατομμύρια κ. μ. ἐτησίως.

Ἡ διακίνησις τοῦ προϊόντος θὰ γίνεται τελείως αὐτομάτως καὶ θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα ἐκφορτώσεως 400 τόννων ὡριαίως τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς τὸν λιμένα, ταυτοχρόνου φορτώσεως 120 τόννων τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου εἰς τὸν λιμένα καὶ συγχρόνου φορτώσεως ἑτέρων 120 τόννων ἐπ' αὐτοκινήτων.

Ὁ λιμὴν τοῦ ἐργοστασίου θὰ ἔχῃ προβλῆτα μήκους 260 μέτρων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 160 μέτρα θὰ εἶναι διὰ πλοῖα βυθίσματος μέχρι 10 μέτρων. Θὰ συμπληρωθῇ δὲ διὰ προστατευτικοῦ κυματοθραύστου μήκους 1100 μέτρων.

Τὸ ἐργοστάσιον θὰ περιλαμβάνῃ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συγκροτημάτων κτιριακὰς ἐγκαταστάσεις διὰ γραφεῖα τοῦ προσωπικοῦ, ἠλεκτροτεχνουργεῖα, σιδηρουργεῖα, ἐργαστήριον ὀργάνων, χημεῖον, ἰατρεῖον, πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία, ἐστιατόριο, ἀποθήκη λιπασμάτων χωρητικότητος 18.000 τόννων.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατασκευῆς καὶ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου θὰ διέλθουν ἐξ αὐτοῦ ἄνω τῶν 200 ξένων τεχνικῶν, ἐλήφθη δὲ πρόνοια ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐργοστασίου ἡ ἀποστολὴ Ἑλλήνων ἐπιστημόνων χημικῶν, μηχανικῶν, τεχνικῶν κλπ. πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς Γαλλίαν καὶ εἰς ἐργοστάσια Λιπασμάτων διὰ τὴν ἐπάνδρωσίν του καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν του καὶ δι' Ἑλλήνων εἰδικῶν, οἱ ὁποῖοι ἄρχισαν ἤδη νὰ ἐπιστρέφουν.

Ὅλα δείχνουν ὅτι τὸ 1965 ὁ Ἕλλην ἀγρότης θὰ ἔχῃ, χάρις εἰς τὴν Ἐμπορικὴ Τράπεζα, ἕναν μεγάλο παραστάτη στὸν μόχθο του: τὴν Ἑταιρία φωσφορικῶν λιπασμάτων τῆς Νέας Καρβάλης. Μιὰ βοήθεια ἀποτελεσματικὴ γιὰ νὰ πάῃ μπροστὰ καὶ μαζύ του ἡ Ἑλλάδα μας.

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Ἑορτάζονται αἱ ἐπέτειοι τῶν πρακτικῶν ἐφευρέσεων

Ἡ συνήθεια τῶν ἰωβηλαίων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μὲ τὴν εἴσοδον τοῦ νέου ἔτους, εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης ἑορτάζονται ὡρισμένα ἰωβηλαῖα, τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουν εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους τοὺς μεγάλους σταθμοὺς προόδου τῆς τεχνικῆς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, μὲ τὴν λῆξιν τοῦ 1964, ἑωρτάσθη εἰς τὸ Χερβοῦργον ἡ πρὸ 300 ἀκριβῶς ἐτῶν ἀνακάλυψις τοῦ καθρέπτου ἀπὸ ὕαλον καὶ ἡ πρὸ 400 ἐτῶν εἰσαγωγὴ τῆς πατάτας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὸν ἔμπορον σκλάβων Χόουκινς. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔγινε εἰδικὴ μνεία τοῦ πρώτου —μετὰ τὸν Ἴκαρον— σκαπανέως τῆς ἀεροπορίας, τοῦ μίστερ Ὄλιβερ, ὁ ὁποῖος πρὶν 900 χρόνια, ἐπήδησε μὲ τεχνητὰ φτερὰ ἀπὸ ἕνα πύργον καὶ, φυσικά, ἐφονεύθη.

Ἐκτὸς αὐτῶν, ὁ ξένος Τύπος ἀναφέρει καὶ μερικὰς ἄλλας σημαντικὰς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἡμερομηνίας, ὅπως αὐταί:

Πρὸ 850 ἐτῶν οἱ Μογγόλοι τοῦ Τζέγκινς —Χάν εἰσῆλθον νικηφόροι εἰς τὸ Πεκῖνον.

Πρὸ 600 ἐτῶν, εἰσήχθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Γερμανίαν τὸ κανόνι, τὸ ὁποῖον ἐγνώριζαν ἤδη οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι.

Τὸ 1365, ἤτοι πρὶν 600 χρόνια, βιοτέχναι τῆς Νυρεμβέργης κατεσκεύασαν τὴν πρώτη καφφίτσα!

Πρὸ 500 ἐτῶν ἐφευρέθη τὸ πιστόλι, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς χρονικογράφους τὸ 1465.

Πρὸ 450 ἐτῶν ἕνας Γερμανός, ὁ Χάνς Ζάκς, ἔφτιαξε τὸ πρῶτο παπουτσίδικο, ποὺ εἶχε κάποιες ὁμοιότητες μὲ τὰ σημερινά.

Πρὸ 300 ἐτῶν κατασκευάζονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ πρῶτα μολύβια ἀπὸ γραφίτην, ἕνας δὲ κάποιος Τσάμπερλαιν, ἐπίσης Βρετανός, ἐφευρίσκει τὸν ἐμβρυολκόν.

Πρὸ 250 ἐτῶν εἰσέρχεται θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Εὐρώπην— πρῶτα φυσικὰ εἰς τὴν Γαλλίαν —ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἡ φράουλα, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ ἐχρειάσθη 90 ἔτη γιὰ νὰ διαδοθῇ εἰς τὴν ἠπειρόν μας.

Μία μεγάλη ἐπίσης ἐφεύρεσις, ποὺ ἀφορᾶ ἰδιαιτέρως τὰς ἐφημερίδας, εἶναι καὶ ἐκείνη τοῦ Γερμανοῦ χημικοῦ Σαῖφερ, ὁ ὁποῖος ἔφτιαξε, πρῶτος αὐτός, χαρτὶ ἀπὸ ξύλο.

Πρὸ 150 ἐτῶν, στὸ Παρίσι εἰσάγεται ὁ φωτισμὸς μὲ γκάζι, τὴν ἴδια δὲ χρονολογία αἱ κυρίαι ἀνακαλύπτουν καὶ πάλιν τὸν κορσέ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρχε καὶ τὸν μεσαίωνα.

Ὡς ἀξιοσημείωτοι ἡμερομηνίαι τῆς ἐποχῆς μας ἀναφέρονται αἱ ἀκόλουθοι:

Πρὸ 50 ἐτῶν ἐφευρέθη ἡ χειροβομβίς, ἡ βόμβα τῶν ἀεροπλάνων, τὸ κράνος τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πατίνι, ποὺ χρησιμοποιοῦν τὰ μικρὰ παιδιά...

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ταύτης ἐπικολημένη ἡ φωτογραφία τοῦ κατηγορουμένου Σπυρ. Γκοτζαμάνη. Κάτωθι τούτων καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σελίδος τὸ βον ἀστυνομικὸν τμῆμα ἐθεώρησε, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μοιράρχου